

Inestabilitat

«L'Estat manifesta la seva preocupació per les reaccions a les sentències, però l'independentisme encara no sap quina ha de ser la seva reacció»

L'impacte de la repressió és tan brutal -començant pels presos i exiliats però també per la persecució que no cessa a funcionaris, periodistes, activistes, empresaris, etcètera- que hom ha oblidat la força demostrada l'1 i el 3 d'octubre, quan l'estat espanyol va veure's desbordat per la mobilització popular.

L'independentisme viu hores baixes des del punt de vista anímic. El patiment dels presos i exiliats i de les famílies impacta amb duresa, i les diferents visions dels partits independentistes sobre quin és el camí a seguir per assolir la república no ajuden a recuperar l'empenta perduda després dels fets d'octubre de 2017.

Tanmateix, la força del moviment roman intacta, tal i com s'ha demostrat en les successives convocatòries electorals celebrades en els últims mesos. L'independentisme va frega el 50% tan desitjat en les eleccions europees, i l'evolució demogràfica -els joves són majoritàriament independentistes- farà que l'hegemonia independentista augmenti i es consolidi inexorablement.

És aquest element demoscòpic el que provoca el pànic a l'estat. En la sessió d'investidura, quan pidolava l'abstenció del PP o de Ciudadanos, Pedro Sánchez va dir clarament que la tardor portaria dues amenaces a l'estabilitat: el Brexit i les reaccions a les sentències.

La vicepresidenta Carmen Calvo va manifestar fa pocs dies la seva preocupació perquè un govern en funcions hauria de fer front a l'inestabilitat que provocaran les sentències. El líder del PP, Pablo Casado, va afegir que el seu partit seria al costat del govern "en qüestions d'estat", més enllà del combat polític de la investidura.

Sembla clar que l'estat comença a estar molt preocupat per les reaccions a Catalunya a les dures condemnes que rebran els líders independentistes. Saben que hi ha més de dos milions de catalans que són avui igual d'independentistes com el 2017, o més. Sánchez té pànic d'haver d'assumir una repetició de la violència exercida contra la ciutadania que volia votar l'1 d'octubre. Ha explicat a Europa que això va ser una reacció excessiva de la dreta, del PP. Si vol ser el líder de la socialdemocràcia europea, no es pot permetre la repressió violenta.

Encara hi ha unes quantes setmanes per davant abans de les sentències. L'independentisme - tot el moviment, des dels partits i les entitats fins als grups de base- tenen el deure i l'obligació d'elaborar una estratègia intel·ligent que tregui tot el suc possible a una finestra d'oportunitat que potser sigui l'última en molt de temps.